

Ryszard Mazurowski

Zaborze, pow. Pułusk. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 6, 52-53

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr K. Buszydlik.
Finansował WKZ w Krakowie. Pierwszy
sezon badań. Stanowisko osadowe.
Neolit,

Prowadzono badania ratownicze, obejmujące wschodnią peryferię stanowiska, częściowo zniszczoną podczas prac przy budowie toru kolejowego. Przebadano cztery jamy o zarysie prostokątnym i wymiarach : 2-3 x 5 m. Jamy te zawierały nieliczny materiał ceramiczny i kilka wiórów krzemiennych. Stanowisko można datować wstępnie na okres neolitu.

Wynaga ono kontynuacji badań w zachodniej, niezniszczonej części stanowiska.

ZABORZE, pow. Pułtusk
Stanowisko I

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej U.W.

Badania prowadził mgr Ryszard Mazurowski.
Finansował WKZ w Warszawie przez Prezydium PRN w Pułtusk. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko kultury amfor kulistych.

Stanowisko położone jest w zachodniej części wsi, na łagodnie opadającym w kierunku północno-wschodnim stoku wzgórza morenowego, w odległości około 300 m od lewego brzegu rzeki Wkry. Przebadano powierzchnię 3,5 ara. Odkryte zostały dwa groby kultury amfor kulistych, które w całości przebadano.

Grób I. Zbudowany z ciosanych bloków i płyt kamiennych, którego część wschodnia została zniszczona przed rozpoczęciem badań wykopaliskowych. W części zachodniej grobu zachowały się po dwa kamienie ścian bocznych, duży blok kamienny tworzący ścianę szczytową oraz duży blok przykrywowy. Osią dłuższą grób zorientowany był w kierunku wschodnio-zachodnim. Dno grobu wyłożone było na całej powierzchni małymi płytami i brukiem kamiennym. Wewnątrz grobu znaleziono : fragmentarycznie zachowane szczątki kostne 4 lub 5 zmarłych, którzy głowami skierowani byli w kierunku zachodnim, około 30 ozdób bursztynowych / paciorki rurkowate, paciorki koliste, guzki z otworem w kształcie litery "V"/, kilka fragmentów naczyń, krzemienne ostrze trójkątne z retuszowanymi krawędziami od strony górnej i spodniej, dwa kawałki krzemieni. W ziemi pochodzącej ze zniszczonej części grobu znaleziono trzy wióry retuszowane, wykonane z krzemienia czekoladowego, retuszowany wiór z krzemienia świeciechowskiego, fragment narzędzia wykonany z narzutowego krzemienia bałtyckiego z częściowo retuszowaną jedną krawędzią od strony górnej oraz kilka fragmentów ceramiki.

Grób II. Położony był w odległości 4,8 m na południe od grobu I. Orientacja grobu północny zachód - południowy wschód. Zbudowany był także z łupanych płyt i bloków kamiennych. Przykrycie grobu stanowiły pierwotnie 4 bloki kamienne, z których 3 zachowały się do czasu badań. Dno grobu wyłożone małymi płytami i brukiem kamiennym. Wewnątrz grobu znaleziono bardzo źle zachowane kości szkieletu ludzkiego, który skierowany był głową w kierunku północno - zachodnim. Wypożenie zmarłego stanowiły 4 naczynia / 3 amfory kuliste i 1 naczynie misowate o kulistym dnie/, siekiera o grubym obuchu z krzemienia pasiasatego oraz 7 ozdób bursztynowych, które tworzyły naszyjnik składający się z 3 sznurów oplatających szyję zmarłego. Wśród ozdób bursztynowych można wyróżnić następujące typy: paciorki rurkowate, paciorki koliste, guzki z otworem w kształcie litery "v" oraz podłużne, płaskie płytki z otworem wierconym poprzecznie/. Ponadto znaleziono w grobie przepalone kości, prawdopodobnie ludzkie.

Dookoła obydwu grobów wystąpiły małe obiekty ze śladami spalenizny, jednak z powodu braku w nich jakichkolwiek wyznaczników chronologicznych i kulturowych trudno jest w chwili obecnej łączyć je z przebadanymi obiektami.

Badania będą kontynuowane.

ŻERNIKI GÓRNE, pow. Busko

patrz epoka brązu